

V jeskyních - Ladislav Vodička

Černou tmou jen vítr kvílí
jakby zněl ďábelskej smích
Po útrapách na dlouhejch mílích
svůj domov mám v pustejch skalách, jeskyních

Já kdysi vzplál láskou žhavou
čistější než bílej sníh
jenže káp' jsem na nepravou
teď musít žít s netopýry v jeskyních

Že nemá cit já poznal záhy
jen samá lež a samej hřích
Teď se vysmívá za mými zády
mě nezbejvá než trávit život v jeskyních

Potkal jsem ji jednou a nebyla sama
a jejich vinu jsem jim poznal na očích
Dneska už nevím jak se to stalo
Padla rána, on k zemi kles'
a já teď žiju tady v těch temnejch jeskyních

Pak začal boj o moje žití
dnem i tmou šli v patách mých
nad krajinou teď slunce svítí
mě těžko najdou tam dole v pustejch jeskyních